

Episcopul **Valeriu Traian Frențiu** s-a născut la 25 aprilie 1875 în orașul Reșița, din părinții Ioachim, preot, și Rozalia.

A studiat Teologia la Budapesta (1894-1898), după care a fost hirotonit preot la 28 septembrie 1898. În 1902 a fost promovat doctor în Teologie. A activat în Eparhia de Lugoj ca și cancelar, paroh,

apoi Vicar foraneu pentru ca pe 4 noiembrie 1912, la vârsta de 37 de ani, să fie numit Episcop al Lugojului. La 25 februarie 1922 Episcopul Frențiu a fost transferat la Oradea, fiind instalat la 3 mai același an.

După moartea în 1941 a Mitropolitului Alexandru Nicolescu, Episcopul Frențiu a fost din nou mutat, acum ca Administrator Apostolic al Arhidiecezei de Alba-Iulia și Făgăraș, păstorind aici pe toată perioada războiului. În 1947 a revenit la Oradea.

De aici a fost arestat pe 28 octombrie 1948, și dus în lagărul de la Dragoslavele, apoi, în februarie 1949 la Mănăstirea Căldărușani. În 1950 a ajuns în Penitenciarul de la Sighet, unde, după 2 ani, nemaiputând suporta duritatea regimului de exterminare a murit la 11 iulie 1952. Asemenea și celorlalți Episcopi morți la Sighet, a fost înhumat într-o noapte, fără sicriu, într-o groapă comună din Cimitirul Săracilor. Mormântul a fost nivelat pentru a nu se mai cunoaște locul înhumării și pentru a se evita pelerinajele la mormintele martirilor uciși la Sighet.

Nu a fost judecat și nu a avut condamnare.

Cardinalul **Iuliu Hossu** s-a născut la 30 ianuarie 1885 în satul Milaș, județul Bistrița-Năsăud din părinții Ioan, preot, și Victoria.

În 1904 își începe studiile teologice, fiind trimis la Colegiul De Propaganda Fide din Roma. În 1906 este promovat doctor în Filosofie, iar în 1910 doctor în Teologie.

În ultimul an de studii, la 27 martie 1910, este hirotonit preot de Episcopul Vasile Hossu.

Revine în Lugoj unde activează pe rând ca protocolist, arhivar, bibliotecar, apoi Vicar și secretar episcopesc. La 3 martie 1917 este numit Episcop în scaunul Eparhiei Gherla, rămas vacant, numirea găsindu-l preot militar. La 1 decembrie 1918 Episcopul Iuliu Hossu citește Declarația Unirii pe Câmpia Blajului.

În 1930 Eparhia de Gherla devine de Cluj-Gherla, mutându-și centrul în orașul Cluj, Iuliu Hossu devenind Episcop de Cluj-Gherla. Aici îl prinde perioada de ocupație horthystă (1940-1944) și în ceputul regimului comunist.

La 28 octombrie 1948 este arestat și dus la Dragoslavele. Este transferat mai apoi la Mănăstirea Căldărușani, iar în 1950 la Penitenciarul din Sighetul Marmației. În 1955 ajunge la Curtea de Argeș, în 1956 la Mănăstirea din Ciorogârla, apoi din nou la Căldărușani, unde a stat izolat până la sfârșitul vieții. La 28 aprilie 1969 este numit Cardinal „in pectore”.

Moare la 28 mai 1970 în Spitalul Colentina din București, ultimele lui cuvinte fiind: „Lupta mea s-a sfârșit, a voastră continuă”.

Episcopul **Alexandru Rusu** s-a născut la 22 noiembrie 1884 în Șăulia de Câmpie, din părinții Vasile, preot, și Rozalia.

În 1903 a fost trimis la Budapesta pentru a studia Teologia. În 1910 a fost promovat doctor în Teologie. Pe 20 iulie 1910 a fost hirotonit preot. A fost numit profesor ajungând titular al catedrei de Teologie

Dogmatică din cadrul Academiei Teologice din Blaj.

În 1920 a fost numit Secretar Mitropolitan, iar în 1923 Canonic al Capitulului Mitropolitan. La 30 ianuarie 1931 a avut loc la Blaj consacrarea lui ca Episcop de Maramureș de către Mitropolitul Vasile Suci, iar pe 2 februarie instalarea lui în Baia-Mare.

În martie 1946 Sinodul Mitropolitan electoral l-a ales pe Episcopul Alexandru Rusu ca Mitropolit, alegere recunoscută de Sfântul Scaun dar nerecunoscută de guvernul de atunci.

La 28 octombrie 1948 a fost arestat și dus pe rând la Dragoslavele, Mănăstirea Căldărușani, apoi Sighetul Marmăției. Supraviețuiește acestui Penitenciar și astfel a fost mutat la Curtea de Argeș, apoi izolat la Mănăstirea Cocoș. În 1957 Tribunalul Militar l-a condamnat la 25 de ani muncă silnică pentru instigare și înaltă trădare, ajungând la Gherla.

În primăvara anului 1963 s-a îmbolnăvit grav, la 9 mai același an trecând la cele veșnice. A fost înmormântat în Cimitirul deținuților din Gherla, fără nici un oficiu religios.

Episcopul **Ioan Bălan** s-a născut la Teiuș, la 11 februarie 1880.

A studiat Teologia la Seminarul Central din Budapesta. În 1903 a fost hirotonit preot. Și-a continuat apoi studiile la Viena. A revenit la Blaj, iar în 1909 s-a mutat la București, unde se cerea un confesor greco-catolic. În 1919 a revinit

la Blaj, unde a fost numit Canonic Mitropolitan, iar în 1921 Rector al Academiei de Teologie Blaj. În 1929 a fost numit delegat în Comisia Vaticanului pentru redactarea Codului Canonic al Bisericilor Răsăritene.

În noiembrie 1936 a fost consacrat la Blaj ca și Episcop al Lugojului, în urma numirii Episcopului Alexandru Nicolescu ca Mitropolit. Refuzând trecerea la Ortodoxie, a împărtășit soarta celorlalți Episcopi greco-catolici, fiind arestat pe 28 octombrie 1948. A fost dus la mănăstirea ortodoxă de la Dragoslavele, apoi la Mănăstirea ortodoxă de la Căldărușani (februarie 1949) și de acolo la Penitenciarul din Sighetul Marmației (mai 1950).

A fost mutat cu domiciliu obligatoriu la Mănăstirea Curtea de Argeș (1955). În 1956 a fost transferat la Mănăstirea ortodoxă de Maici de la Ciorogârla (lângă București), unde a rămas în izolare până la sfârșitul vieții. Îmbolnăvindu-se grav, a încetat din viață într-un spital din București, în ziua de 4 august 1959. A fost înmormântat în cimitirul Belu catolic.

Nu a fost judecat și nu a avut condamnare.

Episcopul **Ioan Suciu** s-a născut la Blaj, la 4 decembrie 1907 într-o familie de preoți.

Prieten bun cu Tit Liviu Chinezu, au studiat amândoi Teologia la Roma, la Colegiul Grec „Sf. Atanasie”. A fost promovat doctor în Teologie, iar după șase ani de studii la Institutul „Angelicum”, la 29 noiembrie 1931, a fost hirotonit preot. A revenit apoi la Blaj, unde a fost profesor la Academia de Teologie. S-a afirmat ca unul dintre cei mari oratori ai Bisericii și ca un prieten de suflet al tinerilor.

La 6 mai 1940 a fost numit Episcop Auxiliar de Oradea (titular de Moglena-Slatina Bulgaria), auxiliar Episcopului Valeriu Traian Frențiu. Consacrarea a avut loc la 22 iulie 1940. Din 29 august 1941 a fost auxiliar tot de Oradea, dar acum al Episcopului Iuliu Hossu. Episcopul Valeriu Traian Frențiu a revenit la Oradea în 1947, Episcopul Ioan Suciu fiind numit atunci Administrator Apostolic al Arhidiecezei de Alba-Iulia și Făgăraș.

La 28 octombrie 1948 a fost arestat și dus la Dragoslavele, apoi la Mănăstirea Căldărușani. În mai 1950 a fost dus la Ministerul de Interne. În octombrie același an a fost dus la Penitenciarul din Sighetul Marmăției. Acolo, datorită regimului de izolare, bolii de stomac, frigului și foamei, la 27 iunie 1953 s-a stins din viață în celula 44, dezlegat de Episcopul Iuliu Hossu.

A fost îngropat în Cimitirul Săracilor, necunoscându-se locul exact nici azi. Nu a fost judecat și nu a avut condamnare.

Episcopul **Vasile Aftenie** s-a născut la 14 iunie 1899, în satul Lodroman, din părinții Petru și Agafia.

În 1919 s-a înscris la Teologie, fiind trimis mai apoi la Roma, la Colegiul Grec „Sf. Atanasie”. În 1925 a obținut doctoratul în Filosofie și Teologie, după care a revinit în țară. La 1 ianuarie 1926 a

fost hirotonit preot de către Mitropolitul Vasile Suci. După o lună a fost numit profesor la Academia de Teologie din Blaj. A fost numit protopop de București și ulterior canonic al Capitulului Arhiepiscopesc din Blaj. La 1 octombrie 1939 a fost numit Rector al Academiei Teologice din Blaj.

În aprilie 1940 a fost numit Episcop titular de Ulpiana, auxiliar al Mitropolitului Alexandru Nicolescu. Consacrarea a avut loc pe 5 iunie 1940 în Catedrala din Blaj. S-a întors la București ca Episcop Vicar.

După diferite încercări eșuate ale comuniștilor de a-l compromite, a fost arestat la 28 octombrie 1948. A fost dus, împreună cu ceilalți cinci Episcopi greco-catolici, la Dragoslavele și apoi la Mănăstirea ortodoxă Căldărușani, transformată în lagăr. A refuzat scaunul de Mitropolit oferit de ortodocși în schimbul trădării credinței. În mai 1949 a fost transferat și izolat la Ministerul de Interne. Acolo a fost supus unor torturi oribile, care reclamau o rezistență supraomenească.

Mutilat de bătaie, a fost deus la închisoarea Văcărești, unde la 10 mai 1950 a încetat din viață. A fost înhumat la cimitirul Belu catolic cu serviciul religios celebrat de un preot romano-catolic

Episcopul **Tit Liviu Chinezu** s-a născut în anul 1904 în comuna Huduc, județul Mureș, tatăl lui fiind preot greco-catolic.

În 1925 a fost trimis la studii teologice la Roma, la Colegiul „Sf. Atanasie”, studiind la universitățile Angelicum și Propaganda Fide. Obține doctoratul în Filosofie și Teologie. La 31 ianuarie 1930

a fost hirotonit preot. În 1931 s-a reîntors la Blaj, unde a fost numit profesor la Școala Normală de Învățători. În 1937 a fost transferat la Academia Teologică din Blaj, iar în 1947 la București, ca protopop.

La 28 octombrie 1948 a fost arestat și dus la Mănăstirea Neamț, împreună cu alți 25 de preoți greco-catolici. A fost transferat apoi la Căldărușani unde ulterior au fost aduși și Episcopii greco-catolici. Aici, la Căldărușani, pe 3 decembrie 1949, a fost consacrat ca Episcop de către ceilalți Episcopi. Cu toate precauțiunile luate pentru a nu se divulga acest secret, securitatea a aflat cele întâmplate.

Episcopul Tit Liviu Chinezu a fost transferat mai târziu la Penitenciarul din Sighetul Marmăției. Datorită regimului de exterminare, prin corvezi, foame și frig, Tit Liviu Chinezu s-a îmbolnăvit foarte grav. Anunțat sanitarul închisorii, acesta sub pretextul că îl duce la infirmerie, l-a izolat într-o celulă mare, neîncălzită, unde, după două zile, pe 15 ianuarie 1955 a decedat, înghețat. A fost îngropat fără sicriu, noaptea, în Cimitirul Săracilor, fără a i se cunoaște locul.

Nu a fost judecat și nu a avut condamnare.

***Rugăciune pentru beatificarea servilor lui Dumnezeu Valeriu Traian
Frențiu, Iuliu Hossu, Alexandru Rusu, Ioan Bălan, Ioan Suci, Vasile
Aftenie și Tit Liviu Chinezu, Episcopi, morți în faimă de martiri sub
regimul comunist între anii 1950-1970***

Doamne Isuse Hristoase, Marele și Veșnicul Preot al sufletelor noastre, Tu i-ai trimis pe apostolii și discipolii Tăi în lumea întreagă, pentru a duce tuturor oamenilor vestea cea bună a iubirii Tale. În pragul sacrificiului Tău suprem pentru mântuirea lumii, la cina de pe urmă, Te-ai rugat Tatălui ceresc ca Biserica Ta să fie una.

Privește cu bunăvoință la poporul român, din sânul căruia i-ai ales pe Servii Tăi Valeriu Traian Frențiu, Iuliu Hossu, Alexandru Rusu, Ioan Bălan, Ioan Suci, Vasile Aftenie și Tit Liviu Chinezu – Episcopi morți în faimă de martiri sub regimul comunist. Ei au dat mărturie despre Tine cu zel apostolic pe acest pământ și și-au pecetluit credința neclintită în Tine, în Biserica Catolică și în urmașul sfântului Petru, sfântul Părinte Papa, cu prețul martiriului lor.

Fă ca exemplul lor de credință și de iubire să strălucească tot mai mult printre noi. Te rugăm așadar, să arăți și pe pământ vrednicia acestor slujitori ai Tăi, ridicându-i la cinstea altarelor, iar nouă, prin mijlocirea lor, să ne dai harurile de care avem nevoie pentru ca toți să fim o singură turmă cu un singur păstor.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Spiritul Sfânt. Amin.

Tatăl nostru... Născătoare de Dumnezeu... Mărire Tatălui...